

מזל גדול שמצאתי לי רופא עם אוזן מוסיקלית. כמה חיפשתי איש כמוך. רק לך אני אגלה את הסוד, רק לך. כל השנים בהן גידלתי את האוכל אצלי בבית... מכל משמר השגחתי עליו, כמו על תינוקות רכים מאד. יום אחד שמעתי את הלחם מדבר ואת גרגרי האורז מתלחשים. איך הם שומרים על עצמם למעני ובשביל כל מי שאבחר. פיהרר שלי, מיין פיהרר, מודה אני לפניך על הסעודה ועל המזון. ניצב על משמר הנער וידיד נאמן לזקן. בידך הטרדות, השלווה בלבבי. נשמתי בידך ביום ובליל. פיהרר שלי, אין אחר מבלעדיך, הייל פיהרר שלי, הייל.

כך הם מזמרים, את כל המלים אני זוכרת במזמור ההודייה שלהם. אל תפחד, זו ברכה של אחרי הסעודה. הם כתבו אותה בספר התפילות שלהם. הנה, אני משלבת ידיים. רצית לדעת מה עוד יכולה יד שלי לעשות? שאל אותה מה היא מסוגלת לעולל. ילדה צייתנית, ככה אני יושבת לשולחן, אומרת את הברכה בקול יפה, במבטא מדוייק. איש לא ינחש מה אני. גרגרי האורז שיננו את המלים למעני. הנה אני ילדה גרמנית הגונה בקלן. איש לא חושד. אפילו לא הסוכר.